

Odlet brzy

Teo jednou vstal ve 2 hodiny ráno. Vyčistil si zuby a pak se šel oblíct. A letěl. Uměl 9 jazyků – rusky, německy, francouzsky, maďarsky, italsky, brazilsky, anglicky, chorvatsky a čínsky. Letiště se nazývalo Ruzyně. Letěl z Prahy do Maďarska a letěl 3 hodiny. Až tam byl, tak tam byl 1 měsíc.

O osmáčkovi

Žil byl jeden osmáček jménem Drobeček a mělo mlsný jazyk. Občas šel na letiště Ruzyně. Létal do Ameriky do Chile a v Chile se příběh odehrává. Jednoho slunného odpoledne se Drobeček ocitl v malém městečku Gugle. Šel do obchodu, kde otevírali velmi brzy. Prodávali tam okurky a granule. Nazýval se bombol. Granule tam byly neobyčejně dobré. Zabydlel se v malém kousku dřeva, který někdo vyvrtal. Jako záclony dal lístky z palmy. Měl židličku z kousku bambusu. Měl se tam moc dobře, občas chodil do bombolu. Vedle městečka Chile bylo město Ligi, tam bylo letiště, na které přilétl z Ruzyně. V Gugle bylo jezírko, do kterého se chodil Drobeček koupat. Voda tam byla hezky mokrá a příjemná. Ale osmák nemůže do vody. Tak šel do pískoparku (aquapark). Tak se vykoupal a šel domů, potom uplynul měsíc, vypršela letenka a letěl zpátky do Ruzyně a z Ruzyně až domů. Vyfotil spoustu fotek, nejhezčí vybral, pověsil a šel spinkat.

Konec

O Zince a Zinkovi

Jednoho dne se Zinkovi zdál sen. Stál na letišti Ruzyně a slyšel hudbu. V tom se ho zeptala paní letuška, kam poletí. Zinek řekl, že do Vietnamu za svou kamarádkou Zinkou. Letuška mu řekla, ať jde za ní do letadla. Letuška mu vykládala o přežvýkavcích a ať si dává pozor na pytláka Zbyňka Zbyšků, který krade děti. V tom se Zinek probudil a říkal: „To byl divný sen.“

O jazyku

Byl jednou jeden jazyk a ten brzy přerostl. Byl větší než Ruzyně a pak se nazýval megajazyk.

O králíčkoví

Byl jednou jeden králík, který byl ušitý z plyše, jmenoval se, Ušáček a byl bystrý jako liška. Bydlel v příbytku a měl hodně nábytku. Jednou se rozhodl, že ochutná syrový syreček, ale najednou viděl na ulici sytého sysla a ten sysel se jmenoval žvýkanec, protože rád žvýkal žvýkačky. Brzy se seznámili a letěli spolu z letiště Ruzyně až do Thajska. Brzy doletěli a naučili se tomu těžkému jazyku. A v Thajsku se seznámili se sýkorou a ta sýkora se nazývala Johana. A ta Johana byla šikovná, že uměna postavit domeček. Johana měla za tátu krále všech ptáků a tak měla Johana půlku království. Johana dala půlku království králíkovi a syslovi. A proto naši kamarádi mysleli, že jsou králové.

A takhle žili, byli do nekonečna!

Zazvonil zvonec a pohádky byl konec!

Byl jeden býk, který se rozhodl, že poletí do Irska. Brzy přišel na letiště Ruzyně, kde si kecnul na lavičku a čekal (protože přišel brzy). Těšil se na to, že bude tančit s kobyly Hula Hula! Vytáhl z pytlíku byliny a počal je žvýkat. Nazýval se Zbyněk. Když přišel do letadla, tak počal žvýkat- Byl to totiž hrozný přežvýkavec. Když vystoupil z letadla, uviděl pilota, kterého hned z lásky olízl jazykem. Potkal obyvatele, kteří ho nechali u sebe bydlet. A měli krásný příbytek a v něm měli plno nábytku a na dvorku bylo plno dobytka, se kterým se rázem seznámil (protože byl sám dobytek). Chodili každý den na pláž a váleli se v písku, ale přitom jistě měli neopreny. Byl to sice obyčejný život, ale byl moc pěkný, ale pořád se mu nesplnil sen, že se naučí Hula Hula, protože zvířátka nebyla moc bystrá a neuměla to. Jeho rodný příbytek byl v Přibyslavi. A tak si objednal kurzy Hula Hula a stal se největší celebritou dob!!!

O šíleném fyzikovi

Byl jednou jeden šílený fyzik. Měl velmi dlouhý jazyk a ten se nazýval Ruzyně. Brzy mu vyrostl o jeden cm. Jednou přijel na muflonovi divný trpajzlík a řval: „Olé!!“ a zahrál na banjo a zpíval: „Olé!! Pamparapampampam!“ a říká: „Já jsem trpajzlík, olé! Jsem mistry ve žvýkání žízal a jsem nejvyšší trpajzlík na světě.“ Měl sombrero, bílý knír a banjo. A šílený fyzik se ho zeptal, jestli umí dny v týdnu a on hned řekl: „Jasan, podělí, útrobí, střeva, čůrtek, plátek, chobota, nemele!“

Prázdniny

Brzy ráno mě probudila máma: „Haló Kláro musíme vstávat!“. Byla jsem velmi unavená. Pak řekla máma mému mladšímu bráchovi: „Adámku nábytek neberem.“. Šla jsem se umýt. Jeli jsme taxíkem, který se nazýval fyzik. Nechápu proč. Viděli jsme bylinu, která se nazývá pelyněk. Adámek vyplazoval jazyk. Přijeli jsme na nádraží v Ruzyni. Myslela jsem si, že poletíme, ale mýlila jsem se. Na prázdninách lítal hmyz, lítala tam i sýkora a výr, byl tam dobytek, kobyla a býk. Plazil se tam hlemýžď a chleba mi žvýkala myš.

O chlapci, který letěl na dovolenou

Žil byl jeden chlapec a ten chlapec jel s rodiči na dovolenou letadlem. Kluk se zeptal, kdy vlastně pojedeme. Už brzy pojedeme a už to uběhlo a tak jeli na letiště, které se nazývá Ruzyně. Nastoupili do letadla a letěli a bál se a držel se už 4 hodiny, když viděl masožravku, kterou měl pán vzadu a tak viděl tu mouchu sníst, tak se lekl a utekl. Tak měl jazyk suchý, tak se šel napít, když se vrátil si sednout, už si zvykal na to letadlo a pak slyšel od pilota, že budem přistávat, tak se zase bál a držel se za sedadlo a pak přistáli a pak se už nikdy nebál letadla.

Brzy se stmívá. Ruzyně se snaží spát. K večeři měla bizoní jazyky. V tom někdo zabouchal na dveře: „BUCH! BUCH! BUCH!“. Byl to fyzik a řekl: „Fyzická kontrola,“ ale pak po ní chňapl a řekl: „Budete se nazývati oběd!“ a sežral ji. Pak šel dál a potkal medvěda a ten ho sežral a toho medvěda pak ulovili a pak z nich byl prach.

Šílená vydra

Byla jedna vydra, která byla vyžle a pořád výskala. Když vydra usínala, tak nemohla, protože vlci v ZOO vyli. A najednou začal povyk, protože jí výři začali cupovat domeček. Vedl je vysoký výr, který měl výhnivé oči. Vydra začala výskat radostí, protože její domeček už byl velmi starý a rozbořený a chtěla se ho už zbavit. Vydala se z rybích kostiček udělat nový domeček. Rozžvýkala celé hejno ryb a počala stavět. Musela si ovšem zvykat na to, že jí kostičky padaly do postele. A vy jste mysleli, že to s ní dopadlo dobře, ale když jí bylo jedenáct, tak se uvolnil nejvyšší sloup a propíchl ji vejpůl.

Konec drastické pohádky

O zblázněné vydře

Žila bylo jedna vydra. A ta vydra bydlela v chaloupce na kuřím výrovi. A to byla taková vyžle a víte proč? Protože si vařila popcorn, do toho si dávala chipsy s hmyzími vnitřnostmi a žízala páteře. Jedla taky hřebíky, šrouby a kleště, no občas to žvýkala přes 7 dní, no zase měla kovovej žaludek, ten žaludek se jí roztavil za takových 50 000 let. V létě byla taková výheň, že jí normálně shořela chaloupka a tak si pronajala byt ve městě Vysoký Zvyk. A tam ten starosta tak strašně vyl, že si museli koupit špunty do uší. Franta Koudelka i paní Vokurková tam byli a to byl takovej povyk a vždycky hej vy nevýskejte!!!

Konec

O výletu na rozhlednu (na vysokou rozhlednu)

Byl letní den a byla hrozná výheň. Máma ráno řekla, že půjdeme na vysokou rozhlednu. A šli jsme. Cestou jsme viděli vydru a schovaného výra. Najednou jsme potkali holku, která byla hubená jako vyžle. A ptala se: „Vy jdete na rozhlednu?“. Tak my jsme řekli, že ano. A ta holka řekla: „Je tam karneval“. A to byla pravda. Děti výskaly, ale najednou ztropily povyk. Tak jsme šli k východu. Doma jsem si musel zvyknout, že musím jít brzy spát, protože zítra jdu do školy. V noci jsme slyšeli výt vlky.

O Vydrýskovi

Jednoho dne se v lese narodil Vydrýsek. Byl sám, narodil se a hned potom maminka utekla. Když mu byl jeden rok, našel ho starý pán. V lese nebyl povyk. Vydrýsek byl hubený jako vyžle. Cestou je pozoroval výr. Když ho přinesl domů, tak Vydrýska nakrmil obilím. Vydrýsek žvýkal. Pán nebyl moc vysoký. Byla noc a venku vyli vlci. Vydrýskovi se v noci zdálo, že je tam hrozná výheň. Pán byl už hodně starý a za pár měsíců umřel. Vydrýsek si

musel zvykat na to, že s ním pán už nebude. Vydrýsek udělal pohřeb. Vydrýsek byl slabý a nemohl se sám o sebe postarat. Nemohl se najíst a tak Vydrýsek uhynul.

Konec...

Byl jeden kluk a jmenoval se Jóna. Měl rád slova vy a také vý, takže je říkal, když byl rád. Ale zase se bál vysokých výšek a vždycky když je viděl, tak začal výt. A rád si vískal a zvykl si na to, že táta chrápe a nerad žvýkal vydry a také výry, protože vždy byli vyžle, a když je měl, tak rád dělal povyk, ale za to moc rád jedl šneky, protože je maminka vařila ve výhni a proto mu moc chutnali.

Byla jednou jedna vydra a ta byla velmi hluchá. Její máma byla Výr Hluchý a byla hodně vyžlená. Vydra si zvykla, že je hluchá. Jednoho dne přišla výskavá žába, co žvýkala mouchy. Vydra se lekla žáby a ztropila velký povyk. Jedné výhňové noci paní máma vysoce vyla a vydra řekla vy paní mámo vyjete? A paní máma řekla: „Co co co ne ne né?“ A byla v bezvědomí.

O vydře, která žila na zámku

Byla jedna vydra a vydra jednou vylezla z vody, když šla ven, tak viděla výra a lekla se a pak utíkala do Vyšehradu, tam se taky bála, protože tam byli taky výři a tak utíkala dovnitř. Když byla uvnitř, tak uviděla hodně jídla a to jídlo snědla. Když jedla to jídlo, tak žvýkala. Když tu byla dva dny, tak si tu zvykla. Když viděl král tu vydru, tak se naštvál a honil ji po celém hradu a vydra zmizela. „Vy vojáci půjdete se mnou, abyste mi pomohli chytit tu vydru“. Když omylem vydra vyšla ven, tak tam byla výheň a rychle šla zpátky, ale na chvíli se koukala na tu vysokou věž, když slyšela nějakého vlka výt. Tak se lekla a běžela zpátky do hradu. Když pan král psal slova s předponou VY, VÝ, tak viděl vydru a vydra utíkala zpátky do vody a už tam byla. A pak byla šťastná, protože jim utekla a král se zbarvil a měl červené tváře a vydra byla šťastná až do smrti, ale kvůli tomu jídlu nemohla plavat a tak cvičila a byla vyžle a mohla plavat a zase byla šťastná až do smrti.

Konec

Byl jednou jeden Vilém a ten měl tatínka kováře. A tak měl v dílně výheň. Vilém se o výheň jednou spálil a dělal hrozný povyk. Vilém byl hodně hubený a tak se mu posmívali kluci ze třídy, že je vyžle, ale Vilémovi se to nelíbilo. Jednoho dne Vilém vylezl na vysoký kámen, jenže ono už to nešlo dolů, ale naštěstí uviděl paní Vydrovou, která bydlela vedle nich a tak na ni zavolal: „Paní Vydrová! Pomóc! Já jsem tady na tom kameni! Před chvílí jsem vylezl, ale nejde mi slézt dolů!“. V tom ho paní Vydrová uviděla: „Co tam děláš, Vildo? Skoč dolů! Já tě chytím! Neměj strach!“. Jenže Vilém nechtěl, protože měl veliký strach a tak zavolal: „Když ono to je hrozný výška.“. Po dlouhém přemlouvání Vilém skočil. A dopadlo to dobře. Paní Vydrová ho chytila, jak slíbila a když přišli do vsi, kde bydleli, tak všichni výskali a bylo jim dobře. A Vilda byl rád, že to dobře dopadlo.

O vydře a výra

Paní vydra šla se svým sluhou na výstavu Vyšehradu. Když se vraceli z prohlídky, paní vydra řekla: „Něco bych pojedla.“ a pan výr: „Už je na čase, jste jako vyžle.“. A na ulici vznikl povyk, zvířata začala strachy výskat a křičet: „Hoří!!!“. Paní vydra vytáhla zpod sukně stříkačku a přežvykujíc šla proto výhni. Některá zvířata bučela, některá vyla, ale když bojovala paní vydra s ohněm, tak jejího sluhu výra jako kdyby oheň spolkl. Všichni nakonec uhynuli ve výhni, ale paní vydře to bylo jedno, hlavně že přežila ona, ale docela jí chyběl její sluha výr. Ne že by ho měla ráda, spíš jeho večere.

O vydrách, které poznávaly svět

Byla jednou jedna vydra, která byla Maďarka. A bydlela v Praze a chodila do základní školy na Prahu 7, Korunovačnickou a chodila do 3. B. A měla tam spoustu kamarádek, například Valentinu Bzírskou a Verču a jednou se s Verčou a Vali rozhodly, že půjdou na procházku a v lese uviděly výra a výskaly radostí.

Byl jeden muž a ten se jmenoval Jan Vyžlák. Měl dvě zvířata, vydru a výra. Jednou odešel jinam. Musel si dlouho zvykat na žvýkání hlíny. A jednou na něj zavolali: „Hej vy tam! Co tady děláte?“ „Žvýkám.“. A byla to pravda, on se totiž zbláznil.

Byl jednou jen syn a ten se jmenoval Adam. Měl rád sychravou polévku a vždy byl sytý a měl mazlíčka sysla a jmenoval se Pešek a také měl rád ještě sýčka a také sýkory. Sýčka pojmenoval Amálka a sýkoru pojmenoval Pepa. Adam měl rád také syčení a moc rád jedl perník, makovku a také koňské maso a rád maminka pomáhal sypat dort na své narozeniny a bylo mu 9!!!

Štěstí, neštěstí

Byl jednou jeden sysel, který slyšel obilí, aby se nasytil, když v tom zaslechl nějaké syčení. Připlazil se tam had a sežral sysla, který chutnal jako smažený sýr. A najednou tam přišel syn, který držel v ruce sýčka. Had uviděl pod stromem mrtvou, syrovou sýkoru. Venku se zatáhlo a začalo být sychravo. Syn upaloval domů, protože se bál bouřky. Uсыhající prádlo na šňůře vlálo a vysypaly se mraky. A syn byl doma a s hrůzou se koukal z okna.

Byl jednou jeden sytý sysel a jmenoval se pan Sýkora. Bydlel v sýrové chaloupce. Měl sýčka a ten měl bratrance syrového hada. Jednou přiletěla jeho tetička uragán. Jednou had začal usychat, zasyčel a rozsypal se na prach. Jednou šel pan Sysel prozkoumat zahradu a paní Vokurková a náhodou ho viděl Franta Koudelka, ten ho vzal do kapsy a odnesl ho domů a dal ho sežrat masožravce a to je šťastný konec naší pohádky na sychravou noc.

Byl jednou jeden sytý pán a ten měl syna a ten syn jedl sýr. Jednou ale potkal sýkoru a řekl si: „Jak by mohl chutnat?“. A tak začal jíst sýkory. Jednou za sychravého počasí ochutnal syrové kuře, moc mu chutnalo. Jednou šel do bazénu a tak se namočil. Musel usychat pět hodin. Ale pak začal syčet a sežral sysla a sýčka

O sýkorce, sýčkovi syslovi

Jednoho sychravého dne se chtěl sýček podívat ven a chtěl poznat nové kamarády. A pak po cestě uviděl domeček a zaklepal. Uviděl sýkoru a sysla. Sýček měl obrovský hlad a tak se zeptal, jestli může dostat něco na zoubek a oni řekli, že mají jenom syrový sýr. A řekla sysel, že sýkorka je jeho maminka a on, že je její syn. A protože sýček nechtěl jíst syrový sýr a tak jenom zasyčel, že je sytý. Ale sýkorka zasyčela, že jsou hladové dny... A proto šli ven, aby zasypali hlinou strom. A protože byli hloupá zvířátka, tak ho zasypali celý a nic jim nevrostlo... Byli potom hrozně smutní. Tak šli do obchodu a koupili sypaný sýr. Potom šli domů a byli moc a moc šťastní!

Pohádka o čtyřech kamarádech

Byl jednou jeden sysel, který měl rád syrovou mrkev. Sysel se spřátelil se sýkorou, která se jmenovala paní Sytá. V lese žil i sýček, který sypal mouku a jmenoval se Sýček Syrový. A ten sýček měl kamaráda pana Syčivého, který byl had. 30. září když byl velmi sychravý den, byl pan Sytý se svým synem v sýrárně koupit mozzarellu, když se pan Sytý vrátil se svým synem domů, zjistili, že jejich oblíbená květina usychá.

Zazvonil zvonec a pohádky byl konec.

O synovi, který byl sytý

Byl jednou jeden syn a ten syn byl sytý, měl moc rád sýr a tak šel nakoupit a po cestě viděl sýčka a sýkoru. Po cestě něco syčelo a mysleli si, že to byl had, ale had to nebyl, byla to pneumatika. Když přišel k tomu obchodu, koupil si obrovský sýr, obrovský jako pneumatika. Když šel domů, začalo pršet, bylo sychravo a měl mokrou tašku, když taška usychala, tak vysypal celý nákup a viděl sysla, jak jí jeho sýr. Když ho viděl, tak šel zase nakoupit a další den se to zase stalo, tak toho sysla dal do ZOO a byl rád. A když ten sýr viděl, tak se rozbřečel jako miminka a šel radši zase nakoupit. Když přišel, tak ten sýr snědl a byl sytý a byl mu vidět pupek.

Sytý syn

Byl jeden syn, který se třískal sýrem a byl z toho sytý. Měl rád syrová vejce. Bylo sychravé počasí. A pak vylezlo slunce a vysychaly rostliny, zpívaly sýkory. Sysel zběsile sežral sýkoru a sýček ho viděl. Ale sysel byl chytrý. Zahrabal se pod hlinu a syčel. A syn si je posypal solí a snědl je.

O syslovi

Byl jednou jeden sysel a ten sysel hrozně rád jedl. Jednou šel a šel a šel a viděl sýčka a sysel řekl ahoj sýčku. Sysel měl velikánský hlad a tak sysel sýčka sežral. Sysel šel a šel a šel a uviděl sýkoru a syna usychat na slunci. Tak běžel k hadici a stříkal na ně vodu a voda syčela. A sýkoru a syna zachránil. „Ahoj sýkorko a syne,“ syslovi vyhládlo a snědl je. Šel domů, dal si syrový sýr. Sypal sýr do misky. Chtěl jít ven, ale bylo sychravo, tak se nasytil doma.

Básničky

Spaní to jsou slasti,
přeji to své vlasti,
hovím si já v posteli
a to hlavně v neděli

Lívance jsou dobrota,
sladkost hlavu zamotá

Chcípnul tady pes,
říká celá ves

Padá listí ze stromů,
kostlivec je v hrobu,
máčí si tam nožičky
a pojídá červíčky

Zrcátko, zrcátko na holení,
ocucané lízátko k jídlu není

Kočička, kozí nožička, říkáme jí růžička, protože je maličká

Pastelka je Esterka
Esterka je pastelka

To co Ondra nežere
to mu táta sebere.
To co Teo nežere
T-Rex mu to sežere.
Spinosaurus sežere
Dědu a půl JZD.
Letí motýl na paloučku
děda dává facku kloučku.

Liška-zajíc-opice:

Liška Ryška v lese, počká si jen kde se,
kde se střílí zajíci, přinese si opici!

Myš-KFC

V káfcéčku Myška bydlí, jídla tam má habaděj,
chodí si ven na obilí, mrská při tom ocasem.

O užovce

Na paloučku pohovka,
na pohovce užovka.
Na užovku čeká slípka,
hodí si jí do kurníka.
Pak jí hezky zchlamstne,
no nebylo to krásné?

Učitelka neučí, zavonělo ovzduší.
Učitelka za vraty, krmí prase saláty.
Učitelé si pořídili, tele, co mele.

Básně se píšou krásně